

Moldavië 2022 week 20

Nadat in de winter van 2019/2020 de voorbereidingen waren getroffen om een reis naar Moldavië te maken om Bijbels en andere lectuur en kleding naar die bevolking te brengen voor de stichting Hulp aan Verdrukte en Vervolgde Christenen (www.shvvc.nl), werden we genoodzaakt om de reis te annuleren in verband met Covid-19 en al de belemmeringen die dat met zich meebracht. De pandemie was echter in 2021 nog niet over zodat ook toen de reis niet kon doorgaan.

In 2022 (week 20) kon de reis gelukkig wel plaatsvinden zodat we met 2 bedrijfsbussen de spullen naar Moldavië konden brengen. We hadden een bus Noord (Urk) en een bus Zuid (Zeeland) met in elke bus 3 personen om voldoende te kunnen wisselen in verband met de grote afstand die afgelegd moest worden.

Omdat er momenteel oorlog is in Oekraïne zijn er ook veel inwoners naar Moldavië gevlucht. Moldavië is echter 1 van de armste landen van Europa zodat voedsel ook zeer welkom is. Naast de Bijbels/lectuur en kleding hebben we daarom de bussen volgeladen met houdbaar voedsel om ook in die nood wat verlichting te kunnen geven.

Maandag 16 mei:

Bus Zuid is in alle vroegte vertrokken om via Wijk en Aalburg naar de grensovergang van de A1 bij De Lutte (Oldenzaal) te rijden om vandaar samen met bus Noord de reis te vervolgen. Na een zeer voorspoedige reis over de snelwegen door de landen Duitsland, Tsjechië, Slowakije en Hongarije komen we 's-avonds in Roemenië aan in de stad Satu Mare. Hier overnachten we in een hotel, Vila Camino genaamd. We hadden toen ruim 1850km afgelegd.

Dinsdag 17 mei:

's Morgens na het ontbijt zijn we vertrokken om Roemenië te doorkruisen richting Moldavië. Omdat er in Roemenië geen autosnelwegen zijn ging de gemiddelde snelheid behoorlijk onderuit, maar na een mooie dag met veel indrukken kwamen we aan het begin van de avond aan bij de grens naar Moldavië. Na een korte tussenstop ergens langs de weg, hebben we de auto's nog wat geordend, om zo min mogelijk argwaan te wekken bij de douaniers. Ook hebben we nog gezamenlijk gebeden of de Heere het zo wilde leiden dat we veilig de grens mochten passeren. Zo zijn we naar de grens gereden, toch wel enigszins gespannen, omdat we nu de Europese Unie gaan verlaten met daarbij de aangescherpte grenscontroles. Na een poosje vol spanning in de rij te hebben gestaan waren we aan de beurt voor de paspoortcontrole. Nadat de douaniers achterin de bussen hadden gekeken mochten we toch de grens passeren zonder problemen. Tegen 23:00uur kwamen we bij ons appartement aan in de hoofdstad Chisinau waar we 2 nachten zouden blijven. Deze dag hebben we ongeveer 600km afgelegd.

Woensdag 18 mei:

Na het ontbijt vertrokken we naar het opslagdepot van pastor Eduard wat aan de andere kant van de stad was. Omdat er veel verkeer is in de stad duurde het ruim 1 uur voordat we bij het depot aankwamen. We werden hartelijk ontvangen door de pastor en onder het genot van een kop koffie werd er kennisgemaakt met deze drukbezette jonge dominee die

verschillende gemeenten onder zijn hoede heeft. Daarna hebben we de Bijbels en andere boeken, dekbedden, kleding en voedsel daar gelost. Hierna zijn we met de pastor naar de

levensmiddelengroothandel Metro gegaan en hebben daar voor meer dan € 1.000 aan voeding en pampers ingeslagen. Dit was mogelijk omdat er veel sponsors hadden meegewerkt door een bijdrage over te maken. Hierna zijn we onder leiding van pastor Eduard naar een vluchtelingenopvang voor Oekraïners gereden waar 33 mensen waren

ondergebracht met ook weer een pastor. Deze opvang werd tevens als kerk gebruikt door deze groep mensen. Hier hebben we een gedeelte van de voeding en pampers aan de mensen overhandigd en ook nog wat speelgoed wat we uit Nederland hadden meegebracht. De groep bestond bijna alleen uit vrouwen en kinderen omdat de mannen in Oekraïne moesten achterblijven. Ze waren ons zeer dankbaar voor alles wat we voor hen gedaan hadden. Hierna zijn we weer vertrokken richting ons appartement nadat we de pastor weggebracht hadden naar het opslagdepot.

Donderdag 19 mei:

Nadat we gegeten hadden en onze spullen hadden ingeladen zijn we vertrokken richting de Roemeense grens. Voordat we daar waren stond er in een klein dorpje weer een andere pastor ons op te wachten die ons bracht naar een jong gezin in het buitengebied. Dit gezin met 5 kinderen woonde in de buurt van Donetsk in Oekraïne. Maar vanwege de oorlog zijn ze op 8 maart gevlucht via Georgië naar Istanbul en vandaar naar Chisinau. Ze wonen nu bij de vader van de vrouw (Moldavische). Deze mensen woonden in een heel armzalig en klein huisje met allerlei dieren erom heen zoals enkele koeien, kippen, kalkoenen en eenden. Ook hier hebben we weer wat voedsel en pampers gelost. Na een poosje bij deze mensen

te zijn geweest en wat proberen te communiceren zijn we samen met de pastor vertrokken naar het huis van deze pastor. Dit huis zag er een stuk royaler en luxer uit. Hier werd een uitgebreide maaltijd klaargemaakt door de vrouw van de pastor zodat we allemaal mee konden eten. De vader en moeder van het genoemde jonge gezin kwamen ook om te eten. Het was een gezellig samenzijn waarbij over en weer wat werd gecommuniceerd zover dat mogelijk was. Toen er via de telefoon Psalm 42 werd gezongen werd er direct door de mensen gereageerd dat zij dat ook kenden. Na de maaltijd zijn we vertrokken naar het kerkje

van deze pastor om daar het restant van het voedsel te brengen. Vervolgens zijn we onder leiding van de pastor vertrokken naar de grens richting Roemenië. Daar hebben we 1,5 uur in de rij gestaan maar ook hier konden we passeren zonder problemen, na afscheid van de pastor te hebben genomen. Laat in de avond kwamen we aan bij hotel Cerbul in het dorpje Borsa, in Roemenië.

Vrijdag 20 mei:

Na een goede nacht en een lekker ontbijt zijn we vertrokken richting Nederland met nog 2100km voor de boeg. We hebben de hele nacht doorgereden en kwamen om 7:00uur weer behouden thuis aan, nadat we bij De Lutte afscheid hebben genomen van de mannen uit Urk en via Wijk en Aalburg naar Krabbendijke zijn gereden. Uit en thuis hebben we 5360km afgelegd en zijn we bewaard en gespaard op de onveilige wegen zonder ongelukken en/of autopech. Daar mogen we de Heere wel dankbaar voor zijn.

We zijn verwonderd dat de arme mensen in Moldavië toch tevreden zijn met hun lot zoals zij door het leven moeten en zijn blij dat we toch iets hebben mogen betekenen om het wat aangenamer voor hen te maken. Het belangrijkste was toch wel het brengen van de Bijbels want daarin staat beschreven hoe God werkt en wat niemand van hen en ons kan missen wil het goed zijn als we eenmaal moeten sterven.

Namens het reisgezelschap:

Kees Zandijk Urk

Robert de Lange Urk

Ton van Straten Wijk en Aalborg

Jacco van Pagee Krabbendijke

Jacco Bliet Oostdijk

Ko Bliet Oostdijk